

נאומו של מ. שרתוק

לוצרן, 28 (פאלקור). משה שרתוק היה הנואם האחרון בשם האכסקוטיבה. הוא פתח את דבריו בתשובה למבקרים את חקו המדיני בהודעה, כי דברים רבים לא הובאו בדו"ח האכסקוטיבה ואלה נשארו בלי דיון בוועדה, בעוד שהבקורת מצד נואמי האופוזיציה לא היתה מודרך בת למלא את החסר ולתכוע פעולה מאגרת. הוא סקח כי האכסקוטיבה הבאה תילנה מסיחה גדולה יותר של שיתוף פעולה (מצד האופוזיציה) כהני שמת הכניחה.

את גידולה של העליה, אמר הנואם, יש לרשום על השבון האכסקוטיבה, רק במידה שניסח את הערומים המדיניים והכלכליים והוכיחה את התאמת עניניהם עם גורמי המעצמה של עם ישראל בנר לה. מבקרי האכסקוטיבה לא הרחיקו עצמה בהתערבותה נגד התנועה הבני-תייחודית. א"י הופכת לכוכבי-נוחה בשביל הארצות השכנות שמחן נדחפים המונים מחמת עוני איום. הישג העברי ממאן להשלים עם העבודה הזרה, אבל כהוצה חזית מאוחדת, כדי להתגבר על הלחץ.

זו הפעם הראשונה שמהישובים החקלאיים נלקחו אנשים אל בית הספר השוטרים. הם נצטוו להיכנס למשטרה בחלוצים. אבל יש לזכור כי אסור להפוך את השוטר היהודי למסרת חצי התפרדותנו על הממשלה. יש להימנע מלהפוך את השוטר לנושא כעסנו. האכסקוטיבה טיפחה בלי הרף את היחסים עם העולם הערבי, אבל זהו הפקידה הקשה ביותר. לא שכחנו את שאלת היחסים עם סס"ה, כי האכסקוטיבה היא המכשיר של ההסתדרות הציונית להגשמת הציונות.

כיום לוחצים על האכסקוטיבה בקונו גם זה לעמוד בראש הפעולה בעד התעשייה, אבל הלא אותה אכסקוטיבה, מוכיח שרתוק, הוכרזה לפני שנתים בפושטת רגל, ע"י אותם האנשים הדורשים כיום את מנהיגותה. התכוי עזת הנוכחיות משקפנת את התרחבותם של מאמצי היהודים ושל הפוליטיקה של האכסקוטיבה, שהדגישה תמיד את ערך ההתרכזות הלאומית.

הסתדרות העובדים היא מכשיר מדיני כי כבוד שבעלו או אפשר להשיג עבודות צבוריות בשביל הפועל העברי. הפועל העברי המאורגן מאפשר לנו לעמוד בפני התפקידים האלה, הודות לדאגתו לעתיד, שיטתו לחקור את האפשרויות, ידיעותיו ובקיאותו בתנאי החקלאות והתעשייה.

שרתוק ענה לגרוסמן בענין ה"העבר-הה" או אפשר גם לגנות את האכס"ו קוטיבה נלכטה לנמרי וגם להציג לה דרישות. השאלה המרכזית היא הנעלה יהודים מנרמניה או לא; הנעלה אותם עם כספם, אם לא. כאן יש להכריע מה עדיף, המחאה או הפתרון הציוני וארץ-ישראל.

בתשובה לאוסישקין אמר שרתוק: אין להציג את השאלה היהודית-הערבית בית כאילו סתירה בין התפתחות תנו להתפתחות הערבים. הערבים מר-ויהים מכניסת ההון היהודי לארץ. אפשרויות פרטע גדולות נפתחות לפנינו עם עליית רמת-חקלאותו של הערבי, כשהפלה הערבי ווכל להתקיים משטח אדמה יותר קטן.

נאומו של ב. לוקר

לוצרן, 27. ז'בוטנסקי משתמש לרעה בירושת הרצל, כבטלו את ערך השקל, אמר לוקר בענותו למורים רוטני ברי ואחרים בענין השקל המאוחד. אין לבטל את השיטה הנוכחית של השקל, המאשרת את שוויון זכויותיהם של כל הציונים וערכה לחלוקה הצודקת של יחסי הכוחות המחויבים את התנועה. התמונים היהודים קיבלו את השקל הנושא עליו את סעיה המשמעת. המני-עותם של הדוכיזיוניסטים לא השפיעה על מספר קוני השקלים, על מספר המצ-ביעים או הצירים. אנו לא הוצאנו את הדוכיזיוניסטים, לא עשינו כלום בלי

יחסיהם עם האוניטרנציונל השני. אין זה סוד, כי מחצית קונגרס זה, נציגי חצי מיליון שקלים, קשורים קשר אמיץ עם התנועה הסוציאליסטית. איננו נונעים בענינים דנישים של אחרים ולא נרשה לאחרים לעלער על חבנותנו בתנועת הפועלים העולמית.

לוקר הופסק הרבה בקריאות בינים ע"י סיעת המדינה בדברו על הסוציאליזם. מדי פעם השיב להם תשובה ניצחת. "המזרחי" וברית הציונים הכלליים מתיעצים בחוץ ואינם מצאים באולם.

הפרופ' אשכנזי נתבקש להמיר את דתו

בעתון הפולני "פולקה זברוניה" מספר א. פלוטנסקי כיצד רצה מנהיג האנדיקים רומן דמובסקי להשפיע על הפרופ' שמעון אשכנזי, ההיסטוריון הפולני, שימיר את דתו. יום אחד — מספר פלוטנסקי —

שימיר את דתו ואו יפסיקו האנדיקים את התקפתם עליו בעתונות. אשכנזי היה נרגש מאד מן ההצעה הזאת ולא יכול להירגע. — הכיטו וראו — מה הם היחסים של האדם אל חברו ואל דתו הוא